

hører til denne Sag. Jeg er ikke saa godtroende som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtreds (Tauber), at jeg kan bilde mig ind, at det hele er forbi med dette. Jeg kan ikke tro, at Finansministeren uden videre vil indlade sig paa at ombytte gamle Skatter med nye, om hvis Udbytte der kan rejses alvorlig Tvivl, jeg kan ikke tro, at han vilde lade en saadan Sag passere upaatakt og uden at gøre nogen Indvending, hvis den Sag stod alene, hvis der intet som helst laa bagved, hvis der ikke var Aftaler af en videre rækkende Betydning. Jeg kan ikke forstaa, at Finansministeren efter sin Opfattelse af Skattevæsenet overhovedet vilde indlade sig paa at forhandle om en Skatteomlægning, der udsætter ham for den Risiko at saa mindre ind, end han faar i Forvejen, naar han ikke kunde gaa ud fra en vis Forventning om at have noget i Baghaanden i andre Sager, som vil give ham Erstatning for den Risiko, han løber ved at give Aftald paa gamle, solide Skatter og modtage en ny og usikker i Stedet. — Jeg skal ikke videre opholde det ærede Tings Tid med at indlade mig i nogen Debat om den Alverdomsforsørgelse, som vi have forhandlet her. Jeg vil kun anbefale mine Meningsfæller at stemme for det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtreds (Tauber) stillede Forslag. Jeg anbefaler det, fordi det efter mit Skøn er det eneste i denne Sag, der ligner noget af en Reform, og fordi jeg anerkender det for i og for sig at være godt. Naar vi saa have stemt for det Forslag, og vi dernæst komme til Hovedforlaget, vil jeg — og jeg tror at kunne sige det uden nærmere Begrundelse — anbefale, at vi stemme mod den hele Meddelighed.

Berg: Ved første Behandling af denne Sag tillod jeg mig at ytre, at Forslaget brød med Oppositionens Toldprincipper paa alle Hovedpunkter. Jeg paaviste, at man gennem Tidene havde forlangt Nedsættelse af de indirekte Skatters Beløb til almindelig Lettelse for Skatteyderne, og at det mindste Beløb, man var naaet til, var ca. Krigsskattoldens Beløb, og dernæst havde man forlangt Fritagelse eller Nedsættelse for en Række økonomiske Artikler til Brug i det praktiske Liv, hvorved man vilde fremme Handel og Omsætning og skabe mere Arbejde. Her foreligger intet om dette. Desuden havde man forlangt Skatnedsættelse for Livsfornödenhederne for Menigmand, navnlig hvad Føde og Klæder angik. Jeg paaviste gennem en Række af Eksempler, hentede fra Venstres end ogsaa mest moderate Betænkninger, hvorledes dette

var fastholdt. Jeg kan ikke skønne rettere, end at ved, hvad der yderligere er jagt om denne Sag trods alt, hvad der er jagt derimod, er det uomtvistelig bekræftet, at de Herrer her have hastet ind paa en Toldreform, som styrter Ministeriets og dets Venners Stilling med Hensyn til den almindelige Toldlovgivning og svækker vor Stilling, have hastet ind derpaa uden at fastholde et eneste af de gennem 20 Aar af Venstre hævdede Principper. Dette staar efter min Formening fast, og særlig vil jeg paapege, hvad jeg den Gang med Tal paaviste, at der her saa lidt er Tale om Lettelser for Menigmand, at den nye Stat, man vil søge paalagt — det kan man ikke komme fra — saa godt som udelukkende lægges paa Menigmand, væsentligt tynger nedad, medens den Stat, man vil lettes for, forholdsvis væsentligt hviler paa de velhavende. Det er en Sætning, der er fremsat af mig blot antydningvis ved første Behandling og ogsaa af mange andre, og som slet ikke kan modbevises. 20 Mars Tusinder af Udtalesker om, at naar vi kom til at lovgive om Tolden, skulde dette bringe Lettelse for Menigmand, ere kastede til Side her, og der er givet den en stik modsat Anvendelse; det staar fast. Selv om man nu kan sige, at der ved Højres Indflydelse er sket Forandringer i Lovforslaget siden første Behandling, der ikke gøre det Skade, tror jeg dog, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtreds (Tauber) har Ret deri, som i saa meget andet, han har fremsat for os, at det Lovforslag, de Herrer her forelægge, er en Vedteborgerlov for at bruge hans Udtryk, en Lov for de velhavende. Jeg kan meget godt forstaa, at man kan rejse en midlertidig Bevægelse for en saadan Sag, naar man kan paavise, at det er egoistisk fordelagtigt for de bedrestillede i Samsundet at saa Loven vedtagen. Det kan gribe for en Tid, og der er mange, det kan gribe for bestandig — det er, som de ere anlagte egennyttig til — men jeg tror ikke, at den Sufferus holder i Længden. Man har sagt — jeg tror, det var den ærede Ordfører, der fortalte os det —, at $\frac{2}{10}$ af Befolkningen vil hilse hans Reformlove med Glæde. Jeg har en anden Opfattelse af denne Sag. Jeg tror, at det er et politisk Bovestykke af de ærede Herrer, hvis Valg — det vil jeg søje til — skyldes Demokratiet. De kunne nu haanende afvise os og stemme trygt i det Forbund, de have sluttet med vore tidligere fælles Modstandere, men jeg er tilbøjelig til at tro, at de om ikke ret længe ville bittert fortryde den Politik, de have